

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/266/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421201423
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1421201423.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa I. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - C.. U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX, XXX XX F., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Zoltán Sťahula, s.r.o., so sídlom Dunajská 6, 811 08 Bratislava, IČO: 50 686 861, a otec - U.. P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na M. XX, XXX XX V. - K. V., zastúpený JUDr. Luciou Danišovičovou, advokátkou, so sídlom Drieňová 1/D, 821 01 Bratislava, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 14P/21/2021-118 zo dňa 28.06.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti výroku I. o nahradení súhlasu otca so zápisom maloletého I. B., nar. XX.XX.XXXX, do 5. ročníka K. školy kpt. J. O. v F. pre školský rok XXXX/XXXX p o t v r d z u j e.

Výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie sa dopĺňa o výrok :

Súd ukladá matke aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala návrh na začatie konania vo veci samej o nahradenie súhlasu otca so zápisom maloletého I. B. nar. XX.XX.XXXX na K. školu kpt. J. O. v F., v ktorom účastníkmi konania vo veci samej bude otec, matka a maloleté dieťa.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 14P/21/2021-118 zo dňa 28.06.2021, nahradil súhlas otca so zápisom maloletého I. B., nar. XX.XX.XXXX, do 5. ročníka K. školy kpt. J. O. v F. pre školský rok XXXX/XXXX. Sťažnosť otca proti uzneseniu č.k. 14P/21/2021-76 zo dňa 02.06.2021 zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods.1, § 325 ods.1, § 329 ods.1, § 325, § 336 ods.2, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), § 2 ods.1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP), § 35 Zákona o rodine, a skutkovo tým, že matka osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v navrhovanom smere. Dospel k záveru, že v danom prípade, kedy maloletého neprijmú do spádovej základnej školy bez nahradenia súhlasu otca, je nariadenie neodkladného opatrenia dôvodné. Pokiaľ otec tvrdí, že maloletému zabezpečil povinnú školskú dochádzku na inej základnej škole uviedol, že maloletý I. je dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá súhlas otcovi so zápisom maloletého do inej ako spádovej školy, ktorá sa nachádza v mieste trvalého pobytu matky a maloletého, nedala. Zdôraznil, že proti otcovi je vedené aj trestné konanie vo veci ohrozenia mravnej výchovy mládeže, nakoľko dlhodobou plnenie školskej dochádzky maloletého zatajuje a samovoľne, bez právneho dôvodu, rozhoduje o vhodnosti individuálneho štúdia maloletého I.. Za preukázané mal, že zápis maloletého do K. školy kpt. J. O. v

F. je v najlepšom záujme maloletého, čo otec podporil napokon nepriamo aj tým, že udelil súhlas so zápisom jeho brata R., dvojčky, na tú istú školu. Návrh otca na zmenu uznesenia o ustanovení kolízneho opatrovníka zamietol z dôvodu možnej kolízie záujmov otcom navrhovaného jeho rodinného známeho s maloletým dieťaťom. Uviedol, že maloletému ustanovený kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava je vo vzťahu k rodičom v neutrálnom pomere, je oboznámený s rodinnými pomermi aj so skutočnosťami vyplývajúcimi z iných súdnych konaní prebiehajúcich na Okresnom súde Bratislava IV vo veciach maloletých detí B.. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie otec, navrhujúc uznesenie zmeniť a návrh matky zamietnuť, alternatívne zmeniť a nahradiť súhlas matky s podaním prihlášky za maloletého I. do 5. ročníka F. ZŠ na ul. L. XX, K. (školu, ktorá je špecializovaná na individuálnu formu vzdelávania). Dôvodil, že potreba neodkladnej úpravy pomerov v matkou navrhovanom smere nie je daná, pomery maloletého I. sú už 4 roky založené a nie je žiaden dôvod ich meniť, keď žiadne z práv maloletého I. vo vzťahu k povinnej školskej dochádzke nie sú ohrozené. Napadnuté uznesenie nezodpovedá inštitútu neodkladného opatrenia, ktorého účelom je riešiť urgentné situácie vyžadujúce si okamžitý zásah súdu, v ktorých by odklad riešenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (ktoré konanie ani nie je vedené) spôsobil ujmu na právach maloletého. Pokiaľ matka v návrhu odkazuje na neodkladné opatrenie Okresného súdu Bratislava IV. č.k. 25P/100/2017-152 zo dňa 19.06.2017 ktorým boli maloleté deti zverené do jej osobnej starostlivosti, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/71/2020-936 zo dňa 29.06.2021, na základe ktorého bol maloletý I. zverený do jeho osobnej starostlivosti, kým maloletý R. do osobnej starostlivosti matky. Teda osobnú starostlivosť o maloletého I. bude aj naďalej poskytovať a preto je vhodné, aby praktické otázky vzdelávania maloletého I. vrátane sprievodu na vyučovanie, domácej prípravy, či voľnočasových aktivít poskytovaných základnou školou, by mali zodpovedať skôr jeho režimu a režimu maloletého, ako režimu matky. Uviedol, že s mestom F. nemá maloletý ani žiadnu väzbu aj keď kvalitu Základnej školy v Stupave nespochybňuje. Maloletému vyhovuje prístup v tej základnej škole ktorú navštevuje. Nevníma žiadne dôvody pre ktoré by bolo nevyhnutné v priebehu trvania školskej dochádzky maloletého v 5. ročníku základnú školu meniť. Ako je zrejme z podaní oboch rodičov, ako aj zo súdnych spisov vedených vo veci maloletých detí B., mal. I. si od 1. ročníka ZŠ plní povinnú školskú dochádzku vo forme individuálneho vzdelávania. Túto individuálnu formu vzdelávania zák. č. 245/2008 Z.z. Školský zákon s účinnosťou od 01.09.2021 umožňuje aj v druhom stupni. Takáto individuálna forma vzdelávania v priebehu doterajších 4 rokov sa podľa jeho názoru osvedčila, maloletý je vyučovaný prostredníctvom schválených školských osnov, za jeho pomoci a podpory poskytovanej základnou školou. Takéto vzdelávanie mu zabezpečuje väčšie množstvo času pre jeho mimoškolské aktivity. Základná škola v Stupave je však „klasickou“ školou, ktorá z hľadiska učebných materiálov a podpory vyškoleného pedagogického zboru objektívne nedokáže maloletému poskytnúť rovnocennú kvalitu vzdelávania prostredníctvom individuálnej formy vzdelávania. Poukázal na rozhodnutie odvolacieho súdu č.k. 20CoP/71/2020-936 zo dňa 29.06.2021, v ktorom prízvukuje potrebu stabilizácie situácie v rodine a obnovenia kontaktov detí a rodičov navzájom. Za dôležité považoval, aby maloletému I. boli zachované jeho istoty, vrátane stability jeho denného režimu a formy plnenia školských povinností. Poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý zastáva názor že dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k plneniu povinnej školskej dochádzky maloletého dieťaťa nie je daný a že miesto plnenia povinnej školskej dochádzky dieťaťa dostatočne určujú predpisy správneho práva a síce zák. č. 245/2008 Z.z. Školský zákon. Podľa ust. § 20 ods. 5 Školského zákona si žiak plní povinnú školskú dochádzku v základnej škole v školskej obvode, v ktorom má trvalý pobyt, ak zákonný zástupca pre svoje dieťa nevyberie inú základnú školu. Z odôvodnení obdobných rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave tak vyplýva, že maloleté dieťa si má plniť povinnú školskú dochádzku vo svojej spádovej škole, a to bez ohľadu na nezhodu rodičov v tejto otázke. U. I. má trvalé bydlisko v mieste jeho trvalého bydliska, kde má centrum záujmov a väzieb už najmenej 4 roky a je skôr potrebné ho motivovať na kontakt s matkou, vzbudiť jeho záujem a ochotu, čo by však pri násilnom presadzovaní zmeny jeho doterajšieho miesta plnenia povinnej školskej dochádzky a formy vzdelávania, bolo mimoriadne náročné.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdiť. Tvrdenie otca, že maloletý I. nebol prijatý na plnenie povinnej školskej dochádzky v K. škole v U. nie je pravdivé a len preukazuje skutočnosť, že otec rozporuje a dezinterpretuje akékoľvek rozhodnutia nekorešpondujúce s jeho názorom. V čase prijatia I. do K. školy v U. bola predmetná škola jeho spádovou školou, na základe čoho bol zo strany K. školy v U. prijatý v zmysle zákona (K. škola v K. V., ktorú v danom čase preferoval otec maloletého

neprijala z dôvodu nedostatku kapacít). Medzičasom bol rozhodnutím odvolacieho súdu súhlas otca nahradený tak, že deklaratórne potvrdil faktický stav a preto je maloletý oficiálne vedený na K. škole v U.. Rozhodnutia o prijatí oboch maloletých detí nadobudli právoplatnosť. Otec skutočnosť, že by bol maloletý I. zapísaný v inej základnej škole počas posledných štyroch rokov nikdy relevantne nepreukázal a preveriť túto skutočnosť sa nepodarilo žiadnemu z konajúcich súdov ani kolíznemu opatrovníkovi. Vzhľadom na to, že zápis maloletého I. ostáva len v rovine tvrdenia otca, malo by sa vychádzať z potvrdeného zápisu v K. škole v U.. Vzhľadom na neexistenciu druhého stupňa na K. škole v U. je nevyhnutné zabezpečiť maloletému I. pokračovanie v povinnej školskej dochádzke, ktoré je aktuálne ohrozené, čím je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov. Maloletý musí mať zabezpečené miesto, kde si bude môcť plniť povinnú školskú dochádzku v okamihu, keď otec začne rešpektovať jeho právo na riadne vzdelanie a umožní mu zaradiť sa do štandardného vzdelávacieho procesu. Pokiaľ otec skutočne zapísal maloletého I. do inej školy (čo doposiaľ nepreukázal), konal svojvoľne a bez jej súhlasu. Je zarážajúce, že otec tak považuje I. za riadne prijatého do ním zvolenej školy bez jej súhlasu, navyše na individuálnu formu vzdelávania, ktorého výber je zásadným rozhodnutím patriacim do kompetencie oboch rodičov. Zdôraznila, že štyri roky jej otec odmieta poskytnúť akékoľvek informácie o vzdelávaní maloletého. Mala za to, že pri posudzovaní vhodnosti výberu vzdelávacieho zariadenia by mali rodičia aj súd prihliadať v prvom rade na záujem maloletého a nie predstavy jedného z rodičov. Uviedla, že neeviduje jediný dôvod, pre ktorý by napríňalo individuálne vzdelávanie I. potreby, naopak, eviduje niekoľko dôvodov, ktoré vyhovujú len otcovi. Takýto druh vzdelávania, ak k nemu vôbec dochádza, nebol pre I. objektívne potrebný a jedinou snahou bola jeho izolácia od okolia a rodiny, pričom v prípade maloletého R. otec na danej forme nikdy netrval. Nie je dôvod, aby sa aj maloletý I. nezaradil do riadneho vzdelávacieho a výchovného procesu v akreditovanom a preverenom školskom zariadení, ktorému sa otec vehementne bráni. Samotná skutočnosť, že maloletý I. bol zverený do osobnej starostlivosti otca neznamena, že iba on sám je oprávnený rozhodovať o výbere školy a forme jeho vzdelávania. Zaradenie maloletého I. do riadnej povinnej školskej dochádzky je najvyšší čas a neustále prehliadanie skutočností, že otec k dnešnému dňu nepreukázal reálne vzdelávanie maloletého je v rozpore s jeho záujmami. Maloletý I. podľa jej vedomostí navštevoval v minulosti futbalový aj florbalový krúžok práve na K. škole v F., preto nie je pravdou, že by pre neho uvedená škola bola neznáma. Otec maloletého bol dokonca osobne kvôli podpisu R. prihlášky v predmetnej škole a preto mal možnosť sa o jej kvalite a možnostiach priamo informovať. K. škola v F. je pre otca problematická len z dôvodu, že pre umožnenie individuálneho vzdelávania vyžaduje podstatný dôvod (napr. nepriaznivý zdravotný stav), a nie svojvoľné rozhodnutie jedného z rodičov. Pokiaľ otec odkladuje na školský zákon, že maloleté dieťa si má plniť povinnú školskú dochádzku v mieste trvalého pobytu, pokiaľ rodič nevyberie inú školu (otec opätovne zmenil trvalý pobyt maloletého a teda aj spádovú školu), spádovou školou sa pre I. takto stala K. škola v K. V., do ktorej ale maloletý I. zapísaný nie je, čím minimálne v zmysle svojej argumentácie otec potvrdzuje dôvodnosť jej návrhu. Naopak, nie je zřejmý dôvod pre ktorý otec navrhuje nahradiť jej súhlas so zápisom maloletého I. do školy v K., v M. kraji, keď je presvedčený o vhodnosti aktuálnej školy.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zotrval na svojich právnych a skutkových argumentácii uvedenej v odvolaní. Polemika matky o tom ktorá je spádová škola maloletého I. je v tejto fáze plnenia povinnej školskej dochádzky dieťaťa nadbytočná, keď maloletý základnú školu už celé štyri školské roky navštevuje, pričom zmena miesta trvalého bydliska, či už s vedomím alebo bez jeho vedomia nezakladá novú spádovú školu. K. škola v F. je spádovou školou pre maloletého R., ktorý žije s matkou v F. a predovšetkým z dôvodu, že K. škola v U., ktorú navštevoval predtým, nemá výučbu na druhom stupni. H. sa však netýka maloletého I.. Poprel tvrdenie matky o nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o prijatí maloletých detí do K. školy v U., vydaných v 09/2017, keďže doposiaľ nemá vedomosť o rozhodnutí o jeho odvolaní, ktoré ako účastník administratívneho konania podal nadriadenému orgánu. Uviedol, že forma starostlivosti rodičov o deti založila situáciu, že potreby maloletého R. pozná lepšie matka a potreby maloletého I. zase on. Tvrdenie matky že neeviduje dôvody pre ktoré je individuálna forma vzdelávania pre maloletého I. vhodnejšia neznamena, že tieto dôvody neexistujú. Je pravdou, že je voči nemu vedené trestné konanie pre ohrozovanie mravnej výchovy detí, resp. pre zanedbanie povinnej školskej dochádzky maloletého I., avšak je vysoko nepravdepodobné, že ako vysokoškolsky vzdelaný človek, zamestnaný v inštitúcii EÚ, by podstúpil riziko uznania za vinného v trestnom konaní.

6. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazy

11. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolenie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súdu.

12. Pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností v zmysle ust. § 35 Zákona o rodine, súdy rozhodujú o nahradení súhlasu jedného z rodičov vo veci samej výlučne na návrh.

13. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti súdu o maloletých treba uviesť, že ich zmyslom, je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia, kedy možno nariadiť odovzdať maloletého do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti (§ 367 ods. 1 CMP), alebo ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery maloletého dieťaťa (§ 325 ods. 1 CSP), alebo ak sa maloletý ocitne bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, možno maloletého dočasne zveriť do starostlivosti fyzickej alebo právnickej osoby, ktorú určí súd (§ 365 ods. 1 CMP). Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv maloletých detí v situáciách, keď sú práva detí zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove detí, ktorá je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Neodkladné opatrenie rovnako ako každé rozhodnutie súdu však musí vychádzať z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Súd môže pritom nariadiť len také neodkladné opatrenie, ktoré postačuje na dosiahnutie účelu, nesmie voliť neodkladné opatrenie, ktorým by sa zbytočne, nevhodne alebo nezvratne zasahovalo do práv účastníkov konania.

14. Odvolací súd v danej prejednáwanej veci prihliadajúc na zásady a účel inštitútu neodkladného opatrenia § 325 ods. 1 CSP a skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu a dôvodov odvolania, sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o potrebe dočasnej úpravy pomerov maloletého, nahradením súhlasu otca ako zákonného zástupcu, so zápisom maloletého na plnenie povinnej školskej dochádzky v piatom ročníku na K. v školskom roku 2021/2022. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnou a skutkovou argumentáciou matky. Nie je dôvodné v danom prípade odkazovať na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Bratislave v obdobných prípadoch vo všeobecnosti, keď v tomto prípade otec nepreukázal plnenie povinnej školskej dochádzky maloletého I., neosvedčil ani svoje tvrdenia o vhodnosti a potrebe individuálnej formy jeho vzdelávania, ako aj ostatné skutkové okolnosti o ktoré svoje odvolanie opiera. Na dôvodnosti nariadeného neodkladného opatrenia nemení nič ani okolnosť, že po jeho nariadení, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/71/2020 zo dňa 29.06.2021 bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený a maloletý I. bol zverený do osobnej starostlivosti otca, kým maloletý R. do osobnej starostlivosti matky. Odvolací súd pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení za osvedčené mal, že maloletý I. je na základe rozhodnutia riaditeľky K. školy kpt. J. O. so sídlom X. 2, XXX XX F. zo dňa 14.07.2021, aktuálne prijatý na základné vzdelávanie v školskom roku 2021/2022 so zaradením do 5 ročníka od 01.09.2021. Nakoľko sa rodičia o zápise na pokračovanie povinnej školskej dochádzky maloletého I. na druhom stupni základnej školy nevedeli zhodnúť, pričom K. škola v U. (ktorá eviduje maloletého), vzdelávanie na druhom stupni neposkytuje a otec neosvedčil svoje tvrdenia o dochádzke maloletého do inej základnej školy, odvolací súd taktiež záujem maloletého videl v potrebe (aj keď zatiaľ dočasného) poskytnutia vzdelávania v rámci povinnej školskej dochádzky v školskom roku XXXX/

XXXX na K. škole v F., ktorá maloletého prijala a ktorá vzhľadom na bydlisko maloletého v K. V. je v dobrej dostupnej vzdialenosti a ktorej kvalitu otec nespochybnil. Ohrozenie záujmov maloletého a dôvod na dočasnú úpravu pomerov je potrebné v danom prípade vidieť v tom, že v dôsledku absencie konsenzu rodičov v tejto otázke, nemožno vylúčiť vznik hraničnej situácie, za ktorej by si maloletý I. v školskom roku 2021/2022 povinnú školskú dochádzku tak ako to zákon ukladá plniť nemohol (otec v konaní o neodkladnom opatrení neosvedčil relevantné skutkové okolnosti o plnení povinnej školskej dochádzky maloletého I.). Táto možnosť je nepriamo potvrdená aj prebiehajúcim trestným konaním vedeným voči otcovi pre ohrozovanie mravnej výchovy detí, resp. pre zanedbanie povinnej školskej dochádzky maloletého I., na ktoré sám poukazuje. Tvrdenia matky, že z dôvodu neposkytnutia informácií otcom nemá žiadnu vedomosť o základnej škole a vzdelávaní maloletého I. potvrdil aj otec vo svojom odvolaní, rovnako to vyplýva aj z posledného rozhodnutia súdu vo veci maloletých detí B. (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/71/2020 zo dňa 29.06.2021). Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že konanie otca, ktorý bez vedomia a súhlasu matky svojvoľne rozhoduje o vzdelávaní maloletého je neprípustné a pokiaľ otec odkazuje na potrebu stabilizácie pomerov, s poukazom na vyššie uvedený rozsudok M. súdu v Bratislave, je povinnosťou obidvoch rodičov v prvom rade okamžite zabezpečiť obnovenie vzájomných vzťahov medzi súrodencami dvojčikami I. a R., ktoré sú narušené ich dlhodobým odlúčením a oddelenou výchovou, situácia ktorá nastala najmä v dôsledku nerešpektovania súdnych rozhodnutí zo strany otca (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 20CoP/71/2020 zo dňa 29.06.2021). Zúčastňovanie sa vyučovacieho procesu oboch maloletých súrodencov na tej istej základnej škole tomuto zámeru neodporuje, práve naopak.

15. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. Podľa § 336 CSP (1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. (2) Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. (3) Súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

17. Z dôvodu, že neodkladné opatrenie bolo nariadené na návrh matky pred začatím konania vo veci samej, odvolací súd výrok I. doplnil a uložil matke podľa § 336 ods. 1 CSP povinnosť podať meritórny návrh v primeranej lehote obsiahnutej vo výrokovej časti tohto uznesenia, s poučením podľa § 336 ods. 3 CSP. V konaní pri nezhode rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (§ 35 Zákona o rodine), ktoré je možné začať iba na návrh, odvolací súd za nevyhnutné a v záujme maloletého I. považuje to, aby o spôsobe a mieste vzdelávania maloletého rozhodol súd po vykonaní potrebného dokazovania vo veci samej, v ktorej bude preukazovať záujem maloletého a dôvodnosť sporných tvrdení rodičov ako aj nimi uplatnené návrhy.

18. Odvolací poučuje účastníkov konania v zmysle § 336 ods. 3 CSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak návrh vo veci samej v určenej lehote nebude podaný.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).